

LE A KALAPPAL!

Schaffer István

„Az intézményünkben folyó munkát 2000 óta hatja át a minőségbiztosítási szemlélet, amelynek során már természetessé vált, hogy az általunk szervezett rendezvényeket követően értékelést kérünk a résztvevőktől annak érdekében, hogy a következő alkalommal azt még magasabb szakmai színvonalon tudjuk megvalósítani.”

- *Hogyan indult pedagógiai pályafutása?*
- Általános iskolai tanítói végzettséggel a déli határszélen egy kis faluban, Kelebián kezdtem el dolgozni. A mai napig szeretettel gondolok arra a közösségre, ahol a kollégák segítőkészsége lendített át sok nehézségen. Voltam osztályfőnök és tanítottam felsőben kémiát. Énekkart vezettem és sokszor szerepeltünk a gyerekekkel iskolai, községi rendezvényeken. A mai napig tartom a kapcsolatot az ottani első tanítványaimmal, osztálytalálkozókra is rendre meghívást kapok.
- *Az ének-zene szeretete meghatározó volt eddigi tevékenysége során. Jól látom?*
- Anyai ágon három generációra visszamenőleg pedagógus felmenőim voltak. Nagyapám kántortanítóként hatvan gyermeket tanított három összevont osztályban. A művészetek, így a zene iránti érdeklődésem, tehetségem is ebből a családi háttérből bontakozott ki. Általános iskolában furulyán, majd később fuvolán tanultam. Főiskolás éveim alatt a Bajai Liszt Ferenc kórus tagjaként Európa sok városába sikerült eljutnom. Az ének, a zene szeretete és művelése személyiségem formálását segítette, életem általa teljesebbé, gazdagabbá vált.
- *Mikor és hogyan kezdődött kiskörösi pályafutása?*

- Családi okok miatt 1993-ban visszaköltöztem szülőfalumba, Császártöltésre és munkát kerestem a környékbeli iskolákban. Kiskőrösön az akkori Kisegítő Iskolában tudtam elhelyezkedni. Gyorsan beilleszkedtem a közösségbe, ahol szeretettel fogadtak a kollégák. Abban az időben nagyon sok hátrányos helyzetű, alacsony szociokulturális környezetben nevelkedő, különböző értelmi sérüléssel élő gyermek tanítása volt a feladatom. Érdekes és tanulságos időszaka volt életemnek. Nagyon sok tapasztalatot szereztem a pedagógia nevelés lélektani területén és a szülőkkel való együttműködés során.

- *Úgy tűnik a gyógypedagógiai munkában teljesedtek ki pedagógiai adottságai.*

- A megfelelő szakmai kompetenciákat 1997-ben sikerült megszereznem, amikor a Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskolán gyógypedagógiai tanári diplomát szereztem. Abban az időben az ott dolgozó közösség aktív tagjaként folyamatosan kerestük azokat új pedagógiai módszereket, amelyek adaptálásával motiváltabbá tehetjük tanítványinkat, együttműködőbbé a szülőket, összességében hatékonyabbá a nevelő-oktató munkát. Radicsné Szerencsés Terézia irányításával, - aki kezdetben igazgatóhelyettese, majd igazgatója lett az intézménynek - megtaláltuk ezeket a módszereket és felmenő rendszerben bevezetésre is kerültek. A szakmai megújulást szerencsésen egy infrastrukturális megújulás is kísérte, mivel 2001-ben egy olyan vadonatúj kétszintes épületben kezdhettük meg a tanévet, amelyben minden feltétel biztosított volt a magas szakmai színvonalon történő munkavégzéshez. A *Lépésről lépésre* program, a kooperatív tanítás, a projektoktatás, a tanulói portfólió és a differenciálás alkalmazásával igazán áttörő eredményeket sikerült elérnünk a hétköznapi életben. A gyerekek szerettek iskolába járni, motiválttá váltak a tanulás folyamatában. A szülők számára kitértük a kapukat és megmutattuk, hogy milyen elvárásaink vannak a gyermekekkel szemben. Bevontuk őket a napi pedagógiai munkába az egyes projektekhez kapcsolódó feladatokkal, projektzárókon sütéssel-főzéssel, és hazaküldtük megismerésre gyermekeik által végzett iskolai munkákat. Pedagógiai munkánk eredményeként két évtized alatt a roma tanulóink integrációját támogató modellt sikerült megvalósítanunk.

- *Tanácsosi címmel rendelkezik. Mivel érdemelte ki?*

- Az osztályfőnöki munkám mellett 1998-ban az intézmény diákönkormányzata a kezdeményezéssel alakult meg. Kialakítottuk a DÖK működésének szabályait, évente diákközségi ülést szerveztünk és díjakat alapítottunk, amelyekkel a diákok az itt dolgozó pedagógusok, pedagógiai munkát segítő tevékenységét ismerhették el.

E mellett egy évtizeden keresztül önkéntes munka keretében segítettem a fogyatékkal élő gyermekek számára szervezett „Zánkai Kulturális Fesztivált”. Az elismerést a fenti tevékenységekhez kapcsolódóan kaptam.

- *Miért tartja fontosnak a pedagógus - gyermek - szülő hármának szoros kapcsolatát?*

- Vallom, hogy a szülőkkel való hatékony együttműködés nélkül a mai kor pedagógusa nem érhet el kimagasló eredményt a nevelő-oktató munka során. A gyermekek jórészt a családban látott mintákat követik. Ha pedagógusként törekszem az építő együttműködésre és hatással tudok lenni a szülői mintákra, akkor ezen keresztül az iskola és a család által közvetített értékrend találkozik. Az egységes nevelési elvek és értékrend záloga lehet annak a közös munkának, amelynek során az iskolában a pedagógus a szülő, *otthon pedig a szülő a pedagógus*.

- *Sok pályázat keretében nyújtott kiemelkedő teljesítményeket. Kérem, hogy a legfontosabbakat említse meg!*

- Talán azokról a pályázatokról szólnék, amelyek a személyes kompetenciák fejlesztése mellett nagyrészt az intézményi környezet fejlesztéséhez járultak hozzá.

2012-2014-ig a TÁMOP 3.1.6-11 pályázatban szakmai vezetőként vettem részt. Ennek célja az volt, hogy az EGYMI-k forrásközponttá váljanak. Fejlesztő eszközökkel, játékokkal és ezekhez kapcsolódóan gyógypedagógiai tanácsadással több sikon segítsék az integrációs folyamatokat. Kidolgoztam az eszközkölsönzés eljárásrendjét, amely rögzíti a kölcsönzés folyamatát és szabályait. Ennek eredményeként a mai napig ingyenesen biztosítunk fejlesztő eszközöket, játékokat a sajátos nevelési igényű gyermekeket nevelő szülők és ellátó intézmények pedagógusai számára, amire nagyon büszke vagyok. A kölcsönzés iránti érdeklődés töretlen, a pedagógusok és a szülők is nagy számban fordulnak hozzánk segítségért.

2017-től 2020-ig az Oktatási Hivatal megbízásából vettem részt az EFOP 3.1.7-16 „Esélyteremtés a köznevelésben” c. pályázatban támogató szakértőként, gyógypedagógiai mentor tanácsadóként. Ennek keretében öt köznevelési intézményben segítettam a vezetők és a pedagógusok munkáját a sajátos nevelési igényű gyermekek sikeres integrációjának támogatásában. A projekt keretében a gyógypedagógus munkacsoportban több olyan kiadvány készítésében is részt vettem, amelyek hatékonyan támogatják a tanórai differenciált foglalkoztatást.

2021 februárjában zárult részvételem az Oktatási Hivatal EFOP 3.10.1-17 „Tematikus együttműködés erősítése a köznevelés és felsőoktatás terén a Kárpát-medence szomszédos országaival”, c. projektjében, melynek keretében mentorként két határon túli intézménynek adtam tovább az intézményünkben kidolgozott „Hatékony együttnevelés korszerű tanulásszervezési módszerekkel” c. jó gyakorlatunkat. A Szádalmási Alapiskola és Óvoda, valamint a segesvári Mircea Eliade Főgimnázium magyar tagozatának pedagógus közössége számára online formában tartottam előadásokat. A kialakított személyes kapcsolatnak köszönhetően intézményünk egyik nagy álma válhat valóra határon túli iskolákkal való testvérkapcsolat létesítésével.

- *Munkáját mindig a minőségre való odafigyelés jellemezte. Miért tartja fontosnak a jó minőséget az oktatás területén?*
- Három évtizeddel ezelőtt, ha valaki megkérdezte volna tőlem, hogy a pedagógiai tevékenység az szolgálat, vagy szolgáltatás, akkor habozás nélkül azt nyilatkoztam volna, hogy egy nagyon nemes szolgálat. Három évtizedes tapasztalattal a hátam mögött már azt kell, hogy mondjam, bizony a mi hivatásunk szolgáltatás is. A szülők a mi első számú „beszállítóink”, hiszen a legbecsesebb dolgot bízzák ránk, gyermekeiket. Bizony nekik is és tanítványainknak is vannak elvárásai az oktató-nevelő munkával kapcsolatban. Vezetőként látom, hogy a munkatársainknak is vannak igényei és elvárásai a munkahelyi környezet, a szervezeti kultúra, a napi pedagógiai munka, az információáramlás stb. vonatkozásában. Amennyiben rendszeres időközönként felmérem a partnereim igényeit, az nagyon pontos támpontot jelent, hogy milyen területek fejlesztésére kell nagyobb hangsúlyt fektetnem. Az intézményünkben folyó munkát 2000 óta hatja át a minőségbiztosítási szemlélet, amelynek során már természetessé vált, hogy az általunk szervezett rendezvényeket követően értékelést kérünk a résztvevőktől annak érdekében, hogy a következő alkalommal azt még magasabb szakmai színvonalon tudjuk megvalósítani.
- *Jellemzői a megújulás és az élethosszig tanulás. Honnan és kitől tud új ötleteket meríteni? Miért fontos Önnek az egymástól tanulás?*
- Életünk a folyamatos tanulásról, tapasztalatszerzésről szól, amelyhez a kellő alázat nélkülözhetetlen. A pedagógia, a gyógypedagógia területén is folyamatosok a publikációk, az új kutatási eredmények, az új gyakorlatok. Digitális világunkban nagyon sok új ismeret és továbbképzés elérhető akár egy kattintással is a kényelmes karosszékből. Azt azonban nem szabad elfelejtenünk, hogy a dolgok nem az online világban történnek, így nagyon fontosnak tartom azokat a szakmai rendezvényeket, amelyek személyes jelenléttel valósulnak meg. Ebben talán az EGYMI Országos Egyesülete és a Magyar Gyógypedagógusok Egyesülete rendezvényeit részesítem előnyben, de az ISO 9000 Fórum Egyesület által szervezett szeptemberi konferencián is szívesen veszek részt. Vallom, hogy minden intézményben vannak a kollégák által

kifejlesztett olyan jó gyakorlatok, amelyek adaptált formában más intézmények számára nyújthatnak segítséget. Ezek megosztására fórumok, műhelymunkák szervezését egyesületünk nagyon fontos feladatának tartom.

- *2023-ban Miniszteri Elismerő Oklevelet kapott. Gratulálok! Emlékszik még a laudáció szövegére?*
- Igen, az oklevélben ez állt: „Kimagasló szakmai tevékenysége elismerésül pedagógusnap alkalmából”. Nagyon jóleső érzés volt, hogy több évtizedes munkámat ilyen magas rangú elismeréssel jutalmazták.
- *Min dolgozik jelenleg? Milyen közeli és jövőbeli szakmai tervei vannak?*
- A Kiskőrösi EGYMI intézményvezetői feladatai töltik be a hétköznapiakat. Egy olyan közösséget vezethetek, amely többször is bizonyította rátermettségét emberfeletti feladatok megvalósításában, elérhetetlennek látszó magaslatok meghódításában. A közösségépítést, a csapatépítést nagyon fontos feladatommak tartom a hétköznapiakban is. Töreksem a fenntartóval való hatékony és szoros együttműködésre, mert ezáltal biztosíthatjuk az ide járó gyermekek számára azokat a feltételeket, amelyek a magas szakmai színvonalú oktató-nevelő munkához szükségesek. A Kiskőrösi Tankerületi Központ Antiszegregációs Munkacsoportjának tagjaként gyakorta nyújtok segítséget intézmények mentorálásában. Az EGYMI Országos Egyesülete alelnökeként civil szervezetünk hétköznapi teendőin túl az országos őszi konferencia szervezése jelent kihívást. Célom, hogy környezetünk társadalmi-gazdasági változásait szem előtt tartva, az eddig elért eredményeink megtartásával, új kezdeményezéseknek is teret adva biztosítsunk minőségi nevelő-oktató munkát a térség sajátos nevelési igényű gyermekei számára.
- *Hogyan szokott pihenni, regenerálódni?*
- Szeretek barkácsolni, szerelni. Számomra akár a munkahelyen is teljes kikapcsolódást tud nyújtani egy megjavítandó zár, vagy akár egy leszakadt polc felszerelése. Szabadidőmben szívesen bicajozom, és a párommal járjuk a természetet. Nagyon szeretem az állatokat, van egy kutyusunk, akivel sokat játszom, labdázunk, bohóckodunk.
- *Kedves István! Az ISOFÓRUM-tól kapott „Ágazati Minőségért” elismeréséhez gratulálok! Munkája, teljesítménye előtt: LE A KALAPPAL!*

Sződi Sándor